

D E C I Z I E

30 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevski

examinând recursul declarat de către Iurie Scutari, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Iurie Scutari împotriva Inspectoratului de Poliție Ialoveni cu privire la repararea prejudiciului material, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2014, prin care a fost restituit apelul declarat de către Iurie Scutari,

c o n s t a t ă:

La 15 august 2012, Iurie Scutari a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Comisariatului raional de Poliție Ialoveni, în prezent Inspectoratul de Poliție Ialoveni cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 28 noiembrie 2009, a fost depozitat în mod ilegal și abuziv de către agentul constatat al Comisariatului raional de poliție Ialoveni, V. Marin de arma de vânătoare de model Winchester și de accesoriile acesteia, întocmind în acest sens un proces-verbal, prin care el a fost recunoscut în calitate de contravenient în temeiul art. 28 alin. (2) lit. b) și art. 361 alin. (1) din Codul contravențional, iar prin decizia agentului constatat din 30 decembrie 2009, i-a fost aplicată o amendă în mărime de 1000 lei.

Menționează că decizia agentului constatat V. Marin din 30 decembrie 2009 a fost contestată în instanța de judecată, fapt confirmat prin hotărârea Judecătorei Ialoveni din 01 noiembrie 2010 și decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2010, prin care s-a constatat că decizia agentului constatat al Comisariatului raional de poliție Ialoveni, V. Marin din 30 decembrie 2009 este ilegală, emisă cu încălcarea gravă a prevederilor legale.

Susține că prin depozitarea abuzivă și ilegală a reclamantului de arma de vânătoare, ce îi aparține cu drept de proprietate, i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 15600 Euro.

Afirmă că conform art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice prin aplicarea ilicită a amenzilor administrative de către alte organe decât instanța de judecată se repară de aceste organe.

Prin urmare, solicită încasarea de la pârât a sumei de 15600 Euro, în vederea reparării prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Ialoveni din 24 decembrie 2013 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 23 ianuarie 2014, Iurie Scutari a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii sau restituirea pricinii spre rejudecare în primă instanță. Totodată, a mai solicitat scutirea parțială de plata taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2014 nu a fost dat curs cererii de apel depusă de către Iurie Scutari, fiindu-i acordat un termen până la 13 martie 2014 pentru prezentarea apelului motivat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2014 a fost restituit apelul declarat de către Iurie Scutari.

La 30 mai 2014, Iurie Scutari a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Recurentul Iurie Scutari, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de apel.

Menționează că încheierea din 18 februarie 2014 nu a fost expediată în adresa sa, fapt confirmat însuși prin încheierea instanței de apel din 08 mai 2014, în care a fost indicat că el a făcut cunoștință cu încheierea de a nu da curs cererii de apel la 31 martie 2014, cu toate că termenul pentru înlăturarea neajunsurilor a fost stabilit pentru 13 martie 2014.

Susține că în legătură cu faptul că la data recepționării citației pentru ședința instanței de apel din 10 aprilie 2014, era deja citat la Curtea de Apel Cahul, el a solicitat amânarea ședinței de judecată, invocând că va prezenta certificatul, prin care se vor confirma cele menționate în cerere.

Afirmă că numai la 18 mai 2014, când a recepționat scrisoarea Curții de Apel Chișinău, a aflat despre ședința de judecată din 08 mai 2014.

Consideră că el a fost limitat în dreptul de a-și expune poziția în cadrul ședinței de judecată prin faptul necitării sale legale, în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierilor instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din actele pricinii rezultă că Iurie Scutari la 23 ianuarie 2014 a depus apel împotriva hotărârii Judecătorei Ialoveni don 24 decembrie 2013 fără a prezenta apelul suplimentar cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază acesta.

În conformitate cu art. 368 alin.(1) Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordându-i apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către Iurie Scutari și i s-a acordat termen până la 13 martie 2014, ora 11.00 pentru prezentarea cererii de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul, explicându-i că în caz de neîndeplinire a indicațiilor menționate în termen cererea de apel va fi restituită. Cu încheierea în cauză apelantul-recurent a făcut cunoștință la 26 martie 2013 și ulterior reprezentantul acestuia la 31 martie 2014, fapt confirmat prin semnătura acestora pe avizul de recepție a citației și pe recipisă (f.d. 95, 96).

S-a stabilit că apelantul prin cererea din 09 aprilie 2014 a solicitat prelungirea termenului pentru prezentarea apelului motivat, astfel i s-a mai acordat termen până la 08 mai 2014.

Însă apelantul Iurie Scutari nu s-au conformat cerințelor instanței de apel, nu a depus cererea de apel motivată nici până la 08 mai 2014.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit.a) Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 al. (1).

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că instanța de apel a restituit apelul neîntemeiat pe motiv că nu au recepționat încheierea instanței de apel din 18 februarie 2014 și că prin aceste acțiuni instanța de apel l-a limitat în dreptul de a-și expune poziția, deoarece din actele cauzei este cert faptul citării acestuia și recepționării încheierii instanței de apel din 18 februarie 2014.

În această ordine de idei sunt lipsite de sens și alte critice aduse în susținerea cererii de recurs, or cele constatate indică direct la abuzul recurentului în drepturile sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirii actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural.

În astfel de circumstanțe, nu s-au stabilit încălcări a normelor procesuale la emiterea încheierii, prin urmare, nefiind lezat nici dreptul recurentului la un proces echitabil, garantat de art. 6§1 al CEDO.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel contestată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Iurie Scutari.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Iurie Scutari împotriva Inspectoratului de Poliție Ialoveni cu privire la repararea prejudiciului material.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi